

1911-04-28

AFSENDER

Anna Syberg, Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Anna og Fritz Syberg og deres seks børn opholdt sig fra efteråret 1910 og små tre år frem i Pisa. De rejste hjem, da Anna var gravid med parrets syvende barn.

Afsendersted:

Pisa, Via San Lorenzo 16

Omtalte personer:

Bernt Grønvold

Hermine Grønvold, f. Hermann

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg har være træt af de højrøstede italienere. Overklassen er udmajet, og underklassen lugter af sved og hvidløg. Men de er smukke som oliventrær.

Zahrtmann er i Pisa, og han opfører sig helt anderledes end i Danmark. Ikke så fornemt som hjemme. Zahrtmann tåler ikke, at italienerne bliver kritiseret.

Syberg-familien har haft besøg af norske Bernt Grønvold med frue. De bor i Tyrol, og de var også rystede over italienernes upålidelighed.

TRANSSKRIFTION

Pisa 28 April 1911

Via San. Lorenzo 16

Kære Johannes V. og Else!

Nu har jeg i lang Tid villet skrive, men dårlig Humør har afholdt mig [resten af siden ulæselig pga. dårlig indscanning fra Det Kongelige Bibliotek]

Hans til Kirurg, til at "tagliare" Bylderne som Italienerne kalder det, da jeg ikke kunde overvinde mig til at betro mig til en italiensk Læge.

Arbejdet har gået om det end har knaget i Maskineriet. Den værste Omgang af Antipati mod Italienerne har jeg overstået, tror jeg. Der var nogle Måneder hvor jeg hadede det forbandede Italienskrål. Nu begynder jeg at få fat på Egnen her, både Byen og Landet. Der er forresten ikke så dybe Forskælle ["dybe Forskælle" overstreget] dyb Forskæl. mellem Land og By her som hjemme, synes jeg. Tusindårig Kultur præger det hele. Zahrtmann er her. Han er, hvad der forbavser mig, et ganske andet Menneske her end hjemme. En god Portion formel Fornemhed lader han blive på den anden Side Alperne. Her er han udelukkende elskelig. Hans ømme Punkt er at man skal gå hen og sige et eller andet om Italienerne som ikke er i allerhøjeste rosende. Han bliver ikke vred, men helt ulykkelig.

Vi har haft Besøg her i Pisa af forskellige Danske. Desuden af en Nordmand Bernt Grønvold som er gift og bosat i Tyrol. Fruen var med. Det var rare Mennesker som på en mærkelig Måde var præget af at de ["at de" indsat over linjen] altid at bo ["at bo" overstreget] bor ganske ensomt i en eller anden tyrolsk Bjergegn. De var rystede over Italienernes Upålidelighed, hvilken vi andre er ret fortrolige med. Jeg tror forresten at Pisanerne er en mindre tiltalende Rase end f.Ex. Florentinerne. De er heller ikke så smukke som Helhed.

[Skrevet øverst på den følgende side, på hovedet:]

Kære Venner, jeg har helt glemt at skrive jeg befinder mig saa vel her, saa jeg rent glemmer Pen og Blæk. Alligevel har jeg ikke glemt Jer, længes tit efter Jer. Mange Hilsner Jeres Anna [indsættelse slut]

Du skrev i Dit sidste Brev at når vi mødtes igen var vi nok helt andre Mennesker. Det lød på Tonefaldet som om Du helst vilde, at vi ikke forandrede os ret meget, er det så? Jeg ved ikke om Italien kunde ta' mig, jeg tror det ikke men ved ikke meget om mig selv. Italienerne kommer jeg [i] hvert Fald aldrig til at kunne lide rigtig. De morer mig og jeg beundrer meget ved dem, men jeg tror at de altid vil blive .. eller snarere at de bliver mig mere og mere uappetitlige. Overklassen er malet og udstoppet så man ikke ved hvor man kan sætte en Finger og være sikker på at træffe Personen selv, og Underklassen som jeg absolut lider bedst stinker så forbandet af Hvidløg og en eller anden stram Negerdunst. Desuden er der på nært Hold noget vist udartet ved dem alle, [kommaet overstreget]. De har Kraft nok, men er alle sammen knastørre og ufriske. [En del ord overstreget og ulæselige]

De er smukke på samme Måde som de Oliventræer

[resten af brevet mangler. Eller afslutningen er indsat nederst på første side, som ikke kan læses pga. dårlig indskanning]

Pisa 28 April 1911
Via San. Lorenzo
16

Kære Johannes V. og Else!
Nu har jeg i lang Tid
villet skrive, men dærlig
Humør har afholdt mig.

Hans til Kirurg, til
at "tagliare" Byldene
som Italienerne kaldes
det, da jeg ikke kunde
overvinde mig til at betro
mig til en italiensk Læge.

Arbejdet har gæet
om det end har knaget
i Marmorit. Den væ-
ste Omgang af Antiqua-
ti mod Italienerne har
jeg overstået, tror jeg. Der
var nogle Månedes
liver jeg havde det for-
bandede Italienerstrål.

Når begynder jeg at få fat
på Eggen her, både Byen
og Landet; der er forresten
ikke så dybt ~~forstøvet~~
dybt Forstøvet.

mellem Land og By
her som byerne, synes
jeg. Tusindårig Kultur
præger det hele. Takts-
mann er her. Han er,
hvad der forbarrer mig,
et ganske andet Mennes-
ke her end byerne.
En god Portion formel
fornuethed lader han
blive på den anden Side
Alperne. Her er han
videnskabskende, elskelig. Hans
ønske Punkt er at man
skal gå hen og rige et
eller andet om Italienerne
som ikke er i allerhøjeste
roende. Han bliver ikke
 vred, men helt uligelig.

Vi har haft Besøg her
i Pisa af forstædige
Danskere. Desuden af en
Normand Berndt Grön-
rold som er gift og bosat
i Tyrol. Fruen var med.
Det var rare Mennesker
som på en smuktelig Måde
var præget af ^{at de} faldid ~~at~~
tro for ganske ensomt
i en eller anden tyrolsk
Bjerggegn. De var reystede
over Italiens Uværdi-
ghed, hvilket vi andre
er ret fortrolige med.
Jeg tror forresten at Pisaner-
ne er en mindre tiltalende
Rase end f. Ex. Florentin-
erne. De er heller ikke så
smukke som Helhed.

Her kommer jeg har hørt glædet at skrive
jeg befinder mig saa godt her, saa jeg vent
glædeligt for at se dig. I ligger her i et lille godt
her, dækket med grønne træer. Mange hilsener til dine
Kære venner, jeg har hørt glædet at skrive
Så skriver i dit sidste
Brev at når vi mødtes
igen var vi nok helt
andre mennesker. Det
lød på Tonefaldet som om
du helst vilde, at vi ikke
forandrede os ret meget
er det så? Ja ved ikke
om Italien kunde ta'
mig, ja tror det ikke
nå ved ikke meget om
mig selv. Italienerne
kommer jo hvert fald
aldrig til at kunne
lide rigtig. De morder
mig og ja beundrer meget
vel dem, men ja tror
at de altid vil blive...
eller snarere at de bliver

mig mere og mere næppe,
titlige. Overbelesen er
malet og udstoppet så
man ikke ved hver man
kan seeth en Fingel og være
nisker på at træffe Perz
sonen selv, og Underbeles-
sen som jo absolut liden
bedst stinker så for-
bandet af Hvidløg og en elz
ler anden stram chøger-
dunst. Lesiden er der
på næst Hold noget vist
indartet ved dem alle. De
har Kraft nok, men er
allesammen temastørre og
ufriiske, ~~gættet af biff~~
~~for gæfge~~
De er smitke på samme
Måde som de Oliventræer